

திருக்குறள் மற்றும் இஸ்லாத்தின் பார்வையில் அடக்கமுடைமை - ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு

Modesty in Thirukkural and Islam-A Comparative Research

ஏ.எல்.எம்.முஜாஹித் / ALM Mujahid¹

Abstract

The chapter on Modesty has been placed in the 13th position of the book Virtue in Thirukkural. The Almighty God bestows the organs of our body. Although we can utilise our five senses as we wish, using them with restrictions and conditions would pave ways to make our life healthy. Even if several religions and principles have expressed several views on modesty, we can see similarities concerning it in the teachings of Thirukkural and Islam. The sole purpose of this research is to identify and highlight such similarities. Along with the descriptive research method, previously published books in this regard, magazines and research articles have been used as the secondary data for this research. This research aims to be useful and supportive for future scholars researching comparative religions.

Date of submission: 2022-10-11
Date of acceptance: 2023-01-09
Date of Publication: 2023-07-30
Corresponding author's Name:
ALM Mujahid
Email: mujahidm@esn.ac.lk

Keywords: Thirukkural, Islam, Modesty, Checking of five sense, Self-control, Arrogance

அறிமுகம்

அடக்கமுடைமையாவது மன, மொழி, மெய்களால் அடங்கி ஒழுகுதலைச் சொல்வதாகும். இப்பண்பு ஐம்புலனடக்கம், நாவடக்கம். சினம் காத்தல் என்ற தன்மைகளை உள்ளடக்கியது. அடக்கம் என்பது நல்லன தீயன ஆய்ந்து புலன்களை இயக்கும் உணர்வுகளைத் தீயனவற்றில் நீக்கி, நல்லனவற்றில் செல்லுமாறு அடக்கியாவ்வதாகும். அடக்கமுடைமை திருக்குறளின் 13ம் அதிகாரமாகும். ஐம்புலன்களும் தீய வழியில் செல்லாது அடக்கி நல்வழியில் மாத்திரம் திசைப்படுத்துவதற்கான வழி காட்டல்களை இவ்வதிகாரம் போதிக்கிறது.

இவ்வதிகாரம் அடக்கமுடைமையையும் அதன் பயனையும் நான்கு குறள்களில் கூறுவதோடு பண்பாக நடந்து கொள்ள

வேண்டிய முறைமையையும் ஐம்பொறிகள், ஐம்புலன்களின் அடக்கத்தையும் நாவடக்கம் பற்றியும் கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது பற்றியும் போதிக்கின்றது. திருக்குறள் போதிப்பது போலவே இவ்வடக்கமுடைமை பற்றி இஸ்லாமும் போதிக்கின்றது. அல்குர்ஆன், ஹதீஸ்களில் இது தொடர்பான வழிகாட்டல்கள் ஏராளமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அடக்கம், பணிவு, உண்மை, நேர்மை, பொறுமை போன்ற நற்பண்புகளை சிலாகித்தும் பெருமை, தற்பெருமை, கர்வம், பொறாமை போன்ற தீய செயல்களை கண்டித்தும் திருக்குர்ஆன் வசனங்களும் நபியவர்களின் ஹதீஸ்களும் போதிக்கின்றன. மனித இனம் பின்பற்றி ஒழுக வேண்டிய அடக்கமுடைமை பற்றிய கருத்துக்களை இவ்விரு கோட்பாடுகளும் தெளிவாகப் போதித்திருப்பதை இங்கு

¹Senior Lecturer, Department of Islamic Studies, Faculty of Arts & Culture, Eastern University, Sri Lanka, mujahidm@esn.ac.lk

ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு நோக்கம்

அடக்கமுடைமை பற்றி பல மதங்களும் கோட்பாடுகளும் போதித்திருந்தாலும் திருக்குறள் மற்றும் இஸ்லாமிய போதனைகளை நோக்கும் போது இது தொடர்பில் அவைகளின் போதனைகளில் பல ஒற்றுமைகள் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். இவ்வொற்றுமைகளை இனங்கண்டு ஒப்பிட்டு வெளிக்கொணர்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வானது பண்புசார் முறைமையைக் கொண்டமெந்து, விபரணப்பகுப்பாய்வு முறை, ஒப்பியல் முறை ஆகிய அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இத்தலைப்பு தொடர்பாக வெளிவந்த நூல்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள் போன்றவற்றை கொண்டு இவ்வாய்வுக்கான இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அடக்கமுடைமை பற்றிய திருக்குறள் மற்றும் இஸ்லாமிய போதனைகள்

அடக்கமுடைமை தொடர்பில் திருக்குறளும் இஸ்லாமும் கூறியிருக்கின்ற விடயங்களில் பல ஒற்றுமைகளைக் காணலாம். அவை தொடர்பான கருத்தாடல்கள் ஒப்பீட்டு ரீதியாக இங்கு நோக்கப்படுகின்றன.

தன்னடக்கம்

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்;; அடங்காமை

ஆர்இருள் உய்த்து விடும்.

(திருக்குறள் : 121)

அடங்கிப் பணிதல் ஒருவனுக்குத் தெய்வத்தன்மை தரும்; அடங்காமல் திரிதல் தீராத துன்பத்தைத் தரும்.

காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்

அதனின் ஊங்கு இல்லை உயிர்க்கு.

(திருக்குறள் : 122)

அடங்கிப் பணிதலை விட பெருஞ் சிறப்பு உயிர்க்கு வேறு இல்லை. எனவே, அடக்கத்தை உறுதுணையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

செறிவு அறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவு அறிந்து

ஆற்றின் அடங்கப் பெறின்.

(திருக்குறள் : 123)

அறிவறிந்து அடங்கி நடப்பது மிகச் செறிந்த புகழையும் பெருமையையும் தரும்.

நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்

மலையினும் மாணப் பெரிது.

(திருக்குறள் : 124)

தான் தோன்றித்தனமாகத் தலை கொழுத்தாடாது அடங்கி நடப்பவனுடைய, தோற்றம் காட்சி, உயர்ந்து கம்பீரமாக இருக்கும் பெரிய மலையை விடச் சிறந்தது. பெருமை உடையதும் ஆகும்.

“பெருமை கொள்பவர்கள் நிச்சயமாக சிறுமைப்பட்டவர்களாக நரகம் புகுவார்கள்”

(அல்குர்ஆன் : 40:60)

இவ்வுலகில் பெருமையும் ஆணவமும், அகம்பாவமும் கொண்டிருப்பவர் என்றென்றும் நிரந்தரமான மறுமை நாளில் பெரும் நஷ்டத்தைச் சந்திப்பார் என்று அல்குர்ஆன் எச்சரிக்கின்றது.

“நிச்சயமாக கர்வம் கொண்டு பெருமைடிக்கும் எவரையும் அல்லாஹ் நேசிப்பதில்லை.”

(அல்குர்ஆன் : 31:18)

கர்வம் கொண்டு தற்பெருமை பேசுபவர்களையும், மக்களிடத்தில் தங்கள் முகத்தை சுருக்கிக் கொள்பவர்களையும் பூமியில் அகந்தையுடன் நடந்து கொள்பவர்களையும் இறைவன் நிச்சயமாக விரும்ப மாட்டான்.

எவருடைய உள்ளத்தில் அணுவளவு பெருமையிருக்கின்றதோ அவர் நிச்சயம் சுவர்க்கம் புகமாட்டார்.

(புஹாரி)

ஐம்புலனடக்கம்

“(பெருமையோடு) உன் முகத்தை மனிதர்களை விட்டும் திருப்பிக் கொள்ளாதே. பூமியில் பெருமையாகவும் நடக்காதே. அகப்பெருமைக்காரர், ஆணவங்கொண்டோர் எவரையும் இறைவன் நேசிக்கமாட்டான்”

(திருக்குர்ஆன் 31:18)

“பணிவு” என்பது இறைத்தூதர்கள், நல்லோர்கள், பெரியோர்கள் ஆகியோரின் குணமாகும். “தற்பெருமை” என்பது சைத்தானின் தனிப்பெரும் நடவடிக்கையும், சர்வாதிகாரிகளின் போக்கும் ஆகும். பணிவு என்பது அடிமையாக இருப்பதோ, சுயமரியாதையை விட்டுக்கொடுப்பதோ, காலில் விழுவதோ, தலையை ஆட்டிக்கொண்டிருப்பதோ, உடலை கூனிக்குறுகி வளைப்பதோ அல்ல அது உள்ளத்திலிருந்து ஏற்படும் தன்னடக்கம், நாவடக்கம், கையடக்கம் ஆகியவை ஆகும்.

“தர்மம் செய்வதால் பொருளாதாரம் குறைந்து விடாது. ஓர் அடியாணை இறைவன் மன்னிப்பதால் கண்ணியத்தைத் தவிர வேறு எதையும் அதிகமாக்க மாட்டான். இறைவனுக்காக பணிந்து நடக்கும் எந்த மனிதனையும் இறைவன் உயர்த்தாமல் விட்டதில்லை என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்”. (முஸ்லிம்)

“(பெருமையோடு) உன் முகத்தை மனிதர்களை விட்டும் திரும்பிக் கொள்ளாதே. பூமியில் பெருமையாகவும் நடக்காதே. அகப்பெருமைக்காரர், ஆணவங்கொண்டோர் எவரையும் இறைவன் நேசிக்கமாட்டான்”. (திருக்குர்ஆன் 31:18)

ஒருவன் தன்னை மற்றவரைவிட உயர்வானவனாகவும், பிற மக்களை சிறுமையாகவும், பிறர் தமக்கு பணிய வேண்டும் என நினைத்து பெருமிதம் கொள்வதினால்தான் இந்த பெருமை ஏற்படுகிறது. இந்தப் பண்பை திருக்குறளும் இஸ்லாமும் கெட்ட பண்பாக வர்ணிப்பதோடு அடக்கமாகவும் பணிவாகவும் நடக்கும்படி வழிகாட்டுகின்றன.

ஒருமையுள் ஆமை போல் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின்

எழுமையும் ஏமாப்பு நடைத்து.

(திருக்குறள் : 126)

நான்கு கால்களையும், தலையையும், ஆக ஐந்துறுப்பையும் தன்னுடல் ஓட்டுக்குள்ளே சுருக்கிக் கொள்ளக்கூடிய ஆமையைப் போல மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐம்புலன்கள் வழிச்செல்கின்ற இச்சைகளை அடக்கி நல்வழிப்படுத்தும் தன்னடக்கம் ஏழேழு தலைமுறைக்கும் பெருமை தரும்.

ஒருவரது நடவடிக்கைகளை எவரையும் தாக்காத, எவரது சுயமரியாதைக்கும், தன்மானத்திற்கும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தாத வகையில் அமைத்துக் கொள்வதில் கவனமாக இருக்க வேண்டும். அபூமூஸா அல்அஷ்அரி (றழி) அவர்கள் நபிகளாரிடத்தில் வந்து அல்லாஹ்வின் தூதரே: முஸ்லிம்களில் மிகச் சிறந்தவர்கள் யார்? என வினவ, நபி(ஸல்) அவர்கள் ‘எவரது நாவையும் கரத்தையும் விட்டும் பிற முஸ்லிம்கள் பாதுரப்புப் பெற்றனரோ அவரே சிறந்த முஸ்லிம்’ எனப் பதிலளித்தார்கள் (புகாரி, முஸ்லிம்).

மேற்படி நபிமொழி முஸ்லிம்களில் யார் பிறருக்கு நாவாலோ, கரத்தாலோ தொல்லை கொடுக்காதிருக்கின்றனரோ அவர்களே சிறந்தவர்கள் என்ற கருத்தைத் தருகின்றது. இதன் மூலம் இங்கு ஏனையவர்களுடன் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

ஒவ்வொருநாள் காலையிலும் உடலிலுள்ள ஏனைய உறுப்புக்கள் நாவைப் பார்த்து “எங்கள் விடயத்தில் நீ அல்லாஹ்வை அஞ்சிக் கொள்! உன்னை வைத்தே நாம் கணிக்கப்படுகிறோம். நீ சரியாக நடந்து கொண்டால் நாமும் சரியாக நடப்போம். நீ தவறிவிட்டாலோ நாமும் தவறிவிடுவோம் எனக் கூறுவதாக நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (திர்மிதி 2428)

நபி (ஸல்) அவர்கள் குழப்பமான சந்தர்ப்பங்கள் பற்றி உரையாடிக் கொண்டிருக்கையில் அதிலிருந்து மீள

என்ன வழி? என உக்பதிப்து ஆமிர்(றழி) என்ற தோழர் வினவ, அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் 'நா காப்பாயாக!'; உன் வீடே உனக்கு விசாலமானதாக இருக்கட்டும்; உன் தவறுக்காக நீ அழுவாயாக எனப் பதிலளித்தார்கள் (திர்மிதி 2408)

மேற்படி நபிமொழி குழப்ப குழுவில் ஐம்புலனடக்கம், வீட்டிலேயே முடங்கி விடுதல், பிறரது தவறுகள் பற்றி அலட்டிக்கொள்ளாது தனது தவறுகளுக்காக வருந்துதல் என்பவற்றின் மூலம் ஈடேற்றத்தைத் தேடச் சொல்லுகின்றது. திருக்குறள் போதிக்கின்ற அதே ஐம்புலனடக்கத்தை இஸ்லாமும் போதிக்கின்றது.

நாகாத்தல்

மனிதனுக்குள்ள அவயவங்களிலே நாமிக முக்கியமானதாகையால்தான் இறைவன் மனிதனையும் மிருகத்தையும் இதன் மூலம் வேறுபடுத்தியுள்ளான். ஆகவே மனிதன் நாவைக் காத்தல் விடயத்தில் கூடிய கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இதுவரை உலகில் தோன்றிய அனைத்துவிதமான சமய கோட்பாடுகளும், சித்தாந்தங்களும் புராண இதிகாசங்களும் நாவடக்கம் பேண வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன. நாவைப் பேணும் விடயத்தில் திருக்குறள் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க காவாக்கால்

சோகாப்பர் சொல் இழுக்குப் பட்டு.

(திருக்குறள் : 127)

ஒருவர் எவற்றை அடக்காவிட்டாலும் நாக்கு ஒன்றையாவது தீய சொற்களைப் பயிலாமல் அடக்கியாள வேண்டும். அங்ஙனம் அடக்கியாளாவிட்டால் பேசும் பொழுது சொற்குற்றத்திற்கு ஆளாகிப் பெரிதும் துன்பப்படுவர்.

ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின்

நன்றாகாது ஆகி விடும்.

(திருக்குறள் : 128)

ஒன்றே ஒன்றுதான் தீச்சொல். அதைச் சொன்னால் விளைந்த தீமைகூட ஒன்றே ஒன்றுதான். என்றாலும் அது காறும் செய்துவந்த நற்செயலின் பயன்கள் எல்லாம் இந்த ஒரு தீச்சொல்லால் தீதாகி விடும்.

தீயினாற் சுட்டபுண் உள் ஆறும்; ஆறாதே

நாவினாற் சுட்ட வடு

(திருக்குறள் : 129)

தீயினால் சுடப்பட்ட புண் புறத்தே வடு இருந்தாலும் உள்ளே ஆறிவிடும். ஆனால் நாவினால் சுட்ட வடுவானது ஒரு போதும் மறையாது.

பேசும் முன்னரே பேசுவது நல்லதா, கெட்டதா என்பதை ஒருவர் உணர்ந்து நிதானமாகப் பேச வேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து வரும் விளைவுகள் சிலவேளை மிகவும் பாதிப்பானதாகவும் இருக்கக்கூடும். நாம் பேசுகின்ற வார்த்தைகள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும், எவ்வாறு நாவடக்கம் பேண வேண்டும், அவ்வாறு அமையாத போது ஏற்படுகின்ற பின் விளைவுகள் தொடர்பான வழிகாட்டல்கள் ஹதீஸ்களிலும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன.

“யார் அல்லாஹ்வையும் மறுமைநாளையும் உண்மையாக நம்புகிறாரோ அவர் பேசினால் நல்லதைப் பேசட்டும் இல்லையென்றால் மௌனமாக இருக்கட்டும்.”

(இப்னுமாஜா 3971)

நாவை உரிய முறையில் பேணிப் பாதுகாத்தலே எம்மை நரகிலிருந்து காப்பதற்கான ஒரே வழியாகும். “யார் தனது நாவையும், மர்மஸ்தானத்தையும் பாதுகாப்பதாக உறுதி கூறுகின்றாரோ அவருக்குச் சவனத்தைக் கொண்டு நான் உறுதி மொழி கூறுகின்றேன்” என்ற கருத்தை நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்

(புகாரி : 264,265)

நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து எது விடயத்தில் என் மீது நீங்கள் அதிகம்; அஞ்சுகிறீர்கள்? எனக் கேட்டதற்கு, தனது நாவைப் பிடித்து ‘இதுதான்’ என்றார்கள் என சுபியான் இப்னு அப்துல்லாஹ் (றழி)

அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

(திருக்குறள் : 130)

ஓர் அடியான் அல்லாஹ்வின் திருப்தியைத் தேடித் தரும் ஒரு வார்த்தையைப் பேசினால் அவனே நினைக்காத அளவுக்கு மறுமையில் அவன் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும் போது கூலி வழங்குவான். இவ்வாறே தவறான வார்த்தை பேசியவனுக்கு அவன் நினைத்துப் பார்க்காத அளவுக்கு தண்டனையை வழங்குவான் என்ற கருத்தை நபி (ஸல்) அவர்கள் மூலமாக பிலால் இப்னு ஹாரிஸ் அல் முஸன்னீ (றழி) அறிவிக்கிறார்கள். (முஅத்தா, திர்மிதி, அஹ்மத்)

மேற்படி நபிமொழிகள் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் கூலி உண்டு என்பதையும் எதையும் சிந்தித்து நிதானமாகவே பேசவேண்டும் என்பதையும் உணர்த்துகின்றன. மனிதனின் பேச்சு அவனது நல்லறங்களைக் கூட அழித்துவிடும் என்பது பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனங்களுடாகத் தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றன.

“கனிவான சொல்லும் மன்னித்தலும் (தருமம் செய்தபின் சொல்லிக் காண்பிப்பதின் மூலம்) நோவினையைத் தொடரும்படிச் செய்யும் தர்மத்தை விட சிறந்ததாகும் (அல்குர்ஆன் 2:263)

“விசுவாசிகளே, தர்மம் செய்து விட்டு சொல்லிக்காட்டுவது கொண்டும், தர்மம் பெற்றவனை நோவினை செய்வது கொண்டும் உங்களுடைய ஸதகாக்களை நீங்கள் அழித்து விடாதீர்கள் (அல்குர்ஆன் 2:264)

என்ற வசனங்கள் தர்மத்தைத் தொடர்ந்து ஒருவன் பேசும் பேச்சு அவனது தர்மத்தையே அழித்துவிடும் என்ற கருத்தைத் தருகின்றது. தர்மம் கொடுக்காவிட்டாலும் நல்ல வார்த்தை மூலம் நல்லறத்தைத் தேடிக்கொள்ள முடியும் என்பதை இதிலிருந்து உணரலாம். நாவைப்பேணுவதன் அவசியத்தையும் அதனைப் பேணுவதால் ஏற்படுகின்ற நன்மைகளையும் மிகத் தெளிவாக திருக்குறளும் இஸ்லாமும் போதிக்கின்றன.

கோபத்தை அடக்குதல்

கதம் காத்துக் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி

அறம்பார்க்கும் ஆற்றில் நுழைந்து.

கோபத்தை அடக்கி, அறிய வேண்டியது அறிந்து அடங்கி நடப்பவனை நல்வாழ்வு எதிர்கொண்டழைக்கக் காத்திருக்கும்.

ஒரு மனிதர் இறைத்தூதர் நபி நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, ‘எனக்கு உபதேசம் செய்யுங்கள்’ என்றார். அதற்கு ‘நீங்கள் கோபப்படாதீர்கள்’ என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். மீண்டும் அந்த மனிதர் நபிகளாரிடம், ‘எனக்கு உபதேசம் செய்யுங்கள்’ என்றார். அதற்கு அவர்கள், ‘நீங்கள் கோபப்படாதீர்கள்’ என்றார்கள். இப்படி பலமுறை நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் (புகாரி-6116).

கோபத்தை அடக்கும் மனிதனை இறைவன் நேசிக்கிறான்.

“ (இறைவனையே முற்றிலும் நம்பியிருப்போர் எத்தகையோர் எனில்) அவர்கள் பெரும் பாவங்களையும், மானக்கேடான செயல்களையும் தவிர்த்து விடுவார்கள். தாம் கோபத்திற்கு உள்ளாகும்போது மன்னித்து விடுவார்கள்” (அல்குர்ஆன் 42:37) என்றும், “அவர்கள் வசதியுள்ள நிலையிலும், வசதியற்ற நிலையிலும் செலவழிப்பார்கள்; கோபத்தை அடக்கிக் கொள்வார்கள்; மேலும் மக்களை மன்னித்து விடுவார்கள். இத்தகைய உயர்ந்த பண்பினரை அல்லாஹ் நேசிக்கிறான்.” (அல்குர்ஆன் 3:134) என்றும் திருமறையில் இறைவன் கூறுகின்றான்.

ஒருமுறை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் “மல்யுத்தம் செய்பவர் உண்மையான வீரர் அல்ல. கோபத்தின் போது தன்னை அடக்கிக் கொள்பவரே உண்மையான வீரர்” என்றார்கள் (புகாரி6114).

கோபம் ஏற்படும் போது நிதானமில்லாமல் நடந்து கொள்ளாமல் நடந்து கொள்வதை விடுத்து சமயோசிதமாகவும் பொறுமையாகவும் நடப்பதன் அவசியமும் இங்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

முடிவுரை

மனிதனது செயற்பாடுகள் அனைத்தும்

மனம், மொழி, மெய் ஆகிய திரிகரணங்களால் ஆற்றத்தக்கன. அடக்கமுடைமை என்பது மனிதர்களிடத்தில் காணப்படவேண்டிய அணிகலனாகும். தன்னடக்கம், ஐம்புலனடக்கம், நாகாத்தல், கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்தல் போன்ற விடயங்கள் அடக்கமுடைமை என்ற திருக்குறள் அதிகாரத்தில் வலியுறுத்தப்படுவது போல இஸ்லாமிய போதனைகளிலும் முக்கியத்துவப் படுத்தப்படுகின்றன. இவை தொடர்பாக ஒப்பீட்டாய்வு மூலம் இதன் பெறுமானம்

தெளிவாகப் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்குணங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டவர்கள்தான் மனிதர்களிடத்திலும் இறைவனிடத்திலும் சிறந்தவர்களாகவும் வெற்றி பெற்றவர்களாகவும் கணிக்கப்படுவர். இலக்கியங்களிலும் சமயங்களிலும் பொதிந்துள்ள நீதிக்கருத்துக்கள் ஆய்வாளர்களால் ஆராயப்பட்டு இது போன்ற பல்வேறு தலைப்புக்களிலும் பல ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என இவ்வாய்வு பரிந்துரை செய்கின்றது.

References

- Akram Diya Al-umeri. (1981). *Madinan Society at the time of the prophet*. Riyadh: International Islamic publishing house.
- Alhajjaj Muslim. (2004). *Saheeh Muslim*, Chennai: Rahmath Publication.
- Buhari, Ismail. (1999). *Saheeh Aluhari*. Chennai: Rahmath Publication.
- Easa Mohamed. (2012). *Jamiuth thirmithi*. Chennai: Rahmath Publication.
- Mohamed Al Gassali. (2002). *Islamic Ethics*. Chennai: Iqra Publication.
- Thajammal Muhammad. (1998). *Religious harmony shown by Islam*. Pudukkoddai: New Light Book Corner.